

КОММУНИЗМ ЙУЛИГА НУР СОЧМОҚДА

ДОХИНИНГ ҚАДРДОН СИЙМОСИ

Совет давлати
асосчесининг фо-
госуратлари да и-
жуда оз саклан-
ган. Бунинг боян-
си бор. В. И. Ле.

ни расмга тушшини сира ёқтири-
мас эди. Бу ҳаода унинг қарни-
дош ва дўстлари кўн ганиришада-
ри. Ильчини суратга олишига мус-
сар бўлган фотографлар: М. Нап-
ельзен, Г. Болтийский, А. Лев-
ишиний, Д. Жуковдир ҳам бу ёқ-
да сўзлаб берди.

Ташвикик фотографорот П. А.
Онул Владимир Ильич портретини
босхаларга караганда кўп олишига
муассар бўлган.

Ленин кунлари арафасида Октябрини-
нинг фотографияни биланомаси ва
улмас лениншунуслиги автори би-
лан учрашиб, уландан Владимир Ильчини қандай қилиб суратга ол-
ганинг хикоя қилиб бериниши
сўрадим.

П. Онул — оғизи, соч-союни
оқ, паст бўйни киши. Угох у, угох
бу фотосуратларни кўрсатиб ўз
хисонини бошлиди.

— Ленини биринчи марта
1917 йилни Финляндия воказанда
эммигридан кайтиб келганинада
суръат кўриди. У кунни бир умр
эслади чиқармайман.

1917 йил 28 октябрь (10 но-
вемвр) Смолнигга кирдим ва ко-
ридорда пальтосини елкасига таш-
лаб олган, кўнида бир ласта қозоғ
кўтаган Ленини кўриб колдим. У ўз
на кабинетига томон шошилар-
ди.

— Владимир Ильич, сизни сур-
атга олсан...

— Ўнг ҳозир бўлмайди, вақти
эмас. Қаҷон соқолини ўсиб, одатда-
гидек кўнишнига кирдим. Ушанда мумкин бўлди, ҳозирни
холати тўғри келмайди...

Шу сўзларни айтиб, у яна тез
юриб кетди.

Вақтини ҳукумат соқчиларидан
яшеришиб Уларга ўзини билди-
маслик мақсадидан Ленин соқолини
кирдиган экан.

Шундай сўнг кўп ўтмай бундай
воқеа юз берди: 1917 йилнинг
охри эди. Смолнигда ҳалқ ко-
мисарлари Советининг дастлабки
мажлислирлардан бирни бўлётган
эди. Мазлини ўтётган хонанинг
ашигига янилашим.

— Каёқда? — Килиб твардиган-
чилар менни тўхтатишди.

Сурат олини керак, — жавоб
бердим мен яичарига кирдим.

Кинчироқ хона, думалоқ стол
атрофиде ўтирган кишилар Иль-
чини ҳанқи билан тинглашида. Ҳалқ
комисарлар Советининг дастлабки
мажлислирлардан бирни бўлётган
эди. Мазлини ўтётган хонанинг
ашигига янилашим.

— Каёқда? — Килиб твардиган-
чилар менни тўхтатишди.

Сурат олини керак, — жавоб
бердим мен яичарига кирдим.

Кинчироқ хона, думалоқ стол
атрофиде ўтирган кишилар Иль-
чини ҳанқи билан тинглашида. Ҳалқ
комисарлар Советининг дастлабки
мажлислирлардан бирни бўлётган
эди. Мазлини ўтётган хонанинг
ашигига янилашим.

— Каёқда? — Килиб твардиган-
чилар менни тўхтатишди.

Эди. Мирзачўлни сира ёғл
деминглар! Унга «Коммунист

позвязиси» деган ном гарашди. Бу
партининг, ҳаличининг азин дар-
сохлини тугилган ва ҳар дақи-
қада кенгайиб бораётган пойнисн
кўм-кўм юдини арлоқлаб, ўсиб,
унга меҳр билан ўтига оти.

Ха, Мирзачўл ерлари багри-
ни саҳифигини кўйлебарасиз.

Унинг тупроғидан нимакни иста-
шади.

ДОИМ ТИРИК

Ленин ўлган эмас, у доим тирик,
Ҳар бир ишимида унинг ўзи бор,
Олий китобиди, шонг шеърида

Ҳаёт бахш этиувчи доно сўзи бор.

Тирикдек ётни мақбарасида,

Кузатниб тургандай бутун дунёни.

Барча ҳалқ киммоқда уни ўнёрат,

Ҳаётини ўтмайди усиз ҳар они.

Юрак уришининг оҳангиди у,

Бизларни курашга, меҳнатга ҳорлар,

Коммунизм даврини тонгиди кўшиш

Аёни шу улуг ном ила порлар.

Насрулло ДАВРОН.

Қишлоққа

Суратдаги бу қизлар В. И. Ленин номли билим юртни би-
тириб, қишлоқларга жўнаб кетмоқдалар.

М. Устабобоев фотоси.

дию, қўлимдаги суратларга қизи-
қиб колди.

— Ҳўш, сиз менга нимани кўр-
сатмоқчи эдингиз?

— Владимир Ильич, сизга ўз
ишларими кўрсатмоқчи эдим, —
жавоб қайтардим мен.

Ленин суратларни ёъзигор би-
лан кўйдирди. У Петрограддаги
июл намойишчиларини отиш тас-
вирланган фотосуратни кўрганди,
тарих учун бундай суратлар жуда
туштаган ўзрасини курю ҳанор
бўлди. У стулга ўтиргач, ол-
ганинг сўнг янга 9 марта сурат-
га олдим.

Ҳар бир негативдан иккита нис-
хадан расм босиб, уларни Влади-
мир Ильичга кўрсатган олиб олди-
мади. У газета ўнг турган холда
туштаган ўзрасини курю ҳанор
бўлди. У стулга ўтиргач, ол-
ганинг сўнг янга 9 марта сурат-
га олдим.

Мен илтимосимни қўймадим, —
Шунда у:

— Ахирни қўймадингизда... Фа-
лакат иложи бориц тезор бўлниг,

— деб рози бўлди.

Шундан сўнг янга 9 марта сурат-
га олдим.

Мен бўлсан тиқилинчда объек-
тивни тўғрилаша жуда қийнал-
дим. Қийин аҳволга тушни кўлга-
нида Владимир Ильич ионимга
ора кирди:

— Ўртоқдлар! Ҳозир бу ерда фо-
тограф хўжайин! Унга бўлсанини
керар! — деб мурожат қилид ат-
рофдагиларга. — Команда беринг,
уртоқ Онул! — Бу гандай ҳамма
шодданинг кулади.

Владимир Ильични сўнгги мар-
та ўз хонасида 1922 йилнинг кузи-
да суратга олдим. Бу вақтда у
оғир касал эди. Шу сабабли фа-
қат иккита сурат олишга мувваф-
қади. Бир неча кундан ке-
йин Ильичи Горнага олиб кетиши-
ди. Минг афсуси, у ерга бориб
Владимир Ильични кўриши имко-
ниятига эга бўлмадим. Факат Ле-
ниннинг вафоти куни мени бир
нечасурат олишга тезлик билан
найтишди.

Ильич вафотидан сўнг унинг
хотиграсини абайдилаштириш ко-
мисиини менаҳ дохинида ҳаётни
зўнига мағтиф этиб қўйди. У сұ-
батдошинин фикрларини сўзи оғ-
зида оларни тушунишни билди-
рарди. У ўзинизда фото югози ва
совет фотоаппарати ишлаб чиқи-
риш ҳанидаги масалалар тўғри-
сида гапниди.

Владимир Ильич билан бўлган
даги дақиқалар сўзларни тушни
ханидаги ҳаётни ўзи бўзбочи-
ларни тушунишни билди. У тозиган
ханидаги ҳаётни ўзи бўзбочи-
ларни тушунишни билди.

Петр Адольfovич шағфада
зўнига мағтиф этиб қўйди. У сұ-
батдошинин фикрларини тушуниш-
ни билди. У ўзинизда фото югози ва
совет фотоаппарати ишлаб чиқи-
риш ҳанидаги масалалар тўғри-
сида гапниди.

Владимир Ильич билан сўнгги мар-
та ўз хонасида 1922 йилнинг кузи-
да суратга олдим. Бу вақтда у
оғир касал эди. Шу сабабли фа-
қат иккита сурат олишга мувваф-
қади. Бир неча кундан ке-
йин Ильичи Горнага олиб кетиши-
ди. Минг афсуси, у ерга бориб
Владимир Ильични кўриши имко-
ниятига эга бўлмадим. Факат Ле-
ниннинг вафоти куни мени бир
нечасурат олишга тезлик билан
найтишди.

П. Адольfovич яқинда сак-
сонга тўлади. Шунга қарашади жуда
ишиш, барадам, У ўзинизда фо-
тоЯнномалар виставасин билан мам-
дакат бўйлаб иш жойга бориб
турдари ва бу виставасини дурдона-
ши — Ленин портретларини гурур
қандай пратилганигини гурур
билишни.

Семен ЧЕРТОК,
Новости матбуот агентлиги.

В. И. Ленин деҳқон Иван Афанасьевич Чекунов билан сўхбатлашмоқда.
РСФСРда хизмат кўрсатган санъат арбоби П. Васильев чизган сурат. (ТАСС фотокониини).

УШАЛГАН ОРЗУЛАР

А. ҲАМИДОВ,

«Узбекэнерго» бошқарувчиси

**ЛЕНИН „ПРАВДА“
ҲАҚИДА**

...1912 йил апрелидан

1914 йил июлигача Петер-
бургда социал-демократик
кундаклик «ПРАВДА» газе-
таси чиқиб турди. Ҳақиқат-
да бу газета бизнинг пар-
тиямиз, Россия социал-де-
мократ ишчилар партияси

МАРКАЗИИ КОМИТЕТИ-
НИНГ органи эди. Мен бу
газетага дебярлик ҳар кун

Краковдан, ёнча вақтда мен
сийсий эмигрант бўлиб яша-
ган жойдан ёзиган.

Электрлаштириш соҳасидан тўғрилаштиришни бўлса мувфақиятни
республиканини ўзига ташкилни бўлди.

Совет ҳокимиётини Ўзбекларда
республиканини ўзига ташкилни бўлди.

